

در این شماره

- گروبی: امیدی به رقابت جدی نیست ص ۲
- در نمایشگاه بین المللی تهران ص ۲
- خطر رکود و تعطیلی، واحدهای توپیدی و امنیت سغلی کارگران را ص ۴
- تهذید می کند اعتراض خودی ها به ماهیت استبدادی ص ۵
- و ضد مردمی رژیم پیشوشه باید محاکمه شود ص ۷
- اعلامیه مشترک احزاب کارگری ص ۸

دروود آتشین بر بی مرگان در ص ۳

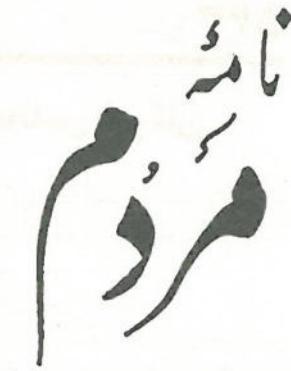
«پیچک انحراف»: تحریف حقایق و

تاریخ سازی، این بار، بروز

آیت الله منتظری و پیروان او

طی ماه های گذشته، وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی، در کنار تعقیب، بازداشت، شکنجه و یورش گسترده به نشریات، روزنامه نگاران و نویسندهای مسئول، بر دامنه جنگ روانی - تبلیغاتی بر ضد دگراندیشان به نحو چشمگیری افزوده است. با گسترش مبارزه مردمی با رژیم «ولایت فقیه»، اوچ گیری مخالفت و نارضایتی حتی در میان جوانان، دانشجویان و روشنفکران مذهبی، وزارت اطلاعات کارزار تبلیغاتی گسترده نی را بر ضد آیت الله منتظری و پیروان او به راه انداخته است.

نمایشگاهی به نام «پیچک انحراف» یا «مروری بر اسناد تبهکاری باند هاشمی معده»، ابتدا در شهر اصفهان و سپس در شهر تهران، بر پا ادامه در صفحه ۶

آرکان مرکزی غرب توده ایران

شماره ۵۴۳، دوره هشتم
سال پانزدهم، ۵ آبان ماه ۱۳۷۷

انتخابات مجلس خبرگان، توده‌نی تاریخی مردم به ارجاع و استبداد حاکم، و سلب مشروعیت رژیم «ولایت فقیه»

- دروغ های بزرگ رسانه های گروهی وابسته به ارجاع، نمی تواند حقیقت تحریم وسیع انتخابات از سوی اکثریت مردم میهن ما را انکار کند
- توده های پیگیر بر خواست های خود، برای دست یابی به آزادی و عدالت اجتماعی تأکید می کنند: با شرکت در انتخابات و رأی بیست میلیونی در دوم خرداد و با تحریم بیست میلیونی در اول آبان (براساس آمار رسمی رژیم بیش از بیست میلیون نفر انتخابات را تحریم کردند)
- مهم ترین درس این پیروزی، درک این مسأله است که جنبش مردمی حاضر در صحن، ضمن تأثیر پذیری از درگیری های جنایی و بروخوردها در حاکمیت، دارای شخصیت و ماهیت مستقلی است که با وجود تمهدات مجموعه حاکمیت، جدا از آن حرکت می کند و هرگونه سازش و ممماشی را با ارجاع و استبداد طرد می کند

انتخابات مجلس خبرگان، که در آن هیجده میلیون نفر از بیست و سه میلیون واحدین شرایط در انتخابات شرکت کردند، نیز بسیار گویا و اشناگرانه است.

به عنوان نمونه، حتی بر اساس ادعای رژیم، در تهران با ۷/۱ میلیون نفر واحدین شرایط، تنها نزدیک به دو میلیون و هشتاد هزار رأی به صندوق های ریخته شده است که رقمی نزدیک به سی و نه درصد از واحدین شرایط است. نکته جالب تر اینکه هاشمی رفسنجانی، با ۱/۶ میلیون رأی یعنی ۲۲ درصد آراء به عنوان نایبینده اول تهران به مجلس خبرگان راه یافت.

در آخرین هفته بیش از انتخابات، سران رژیم هراسانک از تحریم وسیع این نمایش فرمایشی از سوی توده های وسیع مردم، به انواع و اقسام ترفندها و توطئه ها برای کشاندن مردم به پای صندوق های رأی متول شدند. «مراجع تقليد»، «ولی فقیه»، رئیس شورای «تشخیص مصلحت نظام»، امامان جمعه شهرهای مختلف، رهبران گروه ها و جناح های مختلف رژیم، یک صدا مردم

یک از حوزه های انتخاباتی تهران، رفسنجانی با ۱/۶ میلیون رأی از ۷/۱ میلیون نفر واحدین شرایط، یعنی با ۲۲ درصد آراء به عنوان نایبینده اول تهران به مجلس خبرگان راه یافت

انتخابات فرمایشی رژیم را تحریم کردند. حتی این آمار، که بدون شک بخش بزرگی از آن آرای تقليعی و گونی های رأی از پیش نوشته شده است، به روشنی نشانگر تحریم وسیع انتخابات از سوی اکثریت مردم میهن ماست. بر این آمار باید ابیه آراء باطله را نیز افزود، تا تصویر روشن تری از ابعاد شکست رژیم «ولایت فقیه» بدست آید. این آمار، همچنین، در مقایسه با نخستین

انتخابات مجلس خبرگان رهبری، پس از هفته ها فشار تبلیغاتی برای شرکت اقشار وسیع مردم در آن، در سراسر کشور برگزار شد. آخرین گزارش ها از شمارش آراء، و همچنین طبق گزارش هایی که از منابع مختلف، از جمله خبرگزاری های بین المللی مانند رویتر و آسوشیتدپرس، مخابره شده است، حاکی از تحریم وسیع انتخابات از سوی اکثریت مردم میهن ماست. به گزارش رویتر، در بسیاری از حوزه های انتخاباتی در تهران، شمار مسئولین بیش از رأی دهنده گان بود، و رژیم با وجود تمدید ساعت رأی گیری، نخست تا ساعت نه شب و سپس با تمدید مجدد آن توانست تغییری در نتیجه آرای حاصله به وجود آورد. روزنامه سلام، شنبه دوم آبان، خبر از شرکت چهل درصد مردم در انتخابات داد (چهل درصد کاهش در مقایسه با شرکت نزدیک به هشتاد درصد مردم در انتخابات ریاست جمهوری). روزنامه همشهری، روز دوشنبه چهارم آبان ماه، این رقم را چهل و شش درصد اعلام کرد. براساس اعلام وزارت کشور، هفده میلیون از سی و هشت میلیون واحدین شرایط در این انتخابات شرکت کردند. به عبارت روشن تر بیش از بیست و یک میلیون نفر

ادامه در صفحه ۶

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی، و طرد رژیم «ولایت فقیه»!

خبرگان درباره انتخابات مجلس خبرگان

ماه ۱۳۷۷، برگزار شد که در آن شمار واجدین شرایط برای رأی دادن، از سوی وزارت کشور، چهل میلیون نفر برآورد شده بود.

نظر سنجی پیش از انتخابات

روزنامه «کار و کارگر»، در شماره چهارشنبه، ۲۹ مهرماه، نتایج نظر سنجی درباره انتخابات مجلس خبرگان را منتشر کرده است که حاوی نکات جالبی است. بر اساس این نظر سنجی، که در تهران، بر مبنای یک جامعه آماری هزار و پانصد نفری، تهیه و تنظیم شده است، پرسش شوندگان در پاسخ به این سوال که شما در انتخابات به چه کسانی رأی می دهید؟ ۲۱۰۴ درصد گفتند به رفستجانی، ۱۳۲۲ درصد به مجید انصاری، ۱۲۸۴ درصد به مشکینی، ۱۱۶۷ درصد به ری شهری، ۱۰۵ درصد به محمد جواد حقی کرمانی، ۷۷ درصد به امامی کاشانی و ۷۷۸ درصد به جنتی.

• مجلس خبرگان در آمار بر اساس گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی، آمار شرکت کنندگان در انتخابات مجلس خبرگان، در دوره انتخاباتی، به شرح زیر است: اولین دوره انتخابات خبرگان، در تاریخ نوزدهم آذرماه ۱۳۶۱، برگزار شد و طی آن از میان ۱۴۶ نامزد نمایندگی، هشتاد و سه نفر به این مجلس راه یافتند. شمار واجدین شرایط برای رأی دادن در این دوره، بیست و سه میلیون نفر بود که ۱۸ میلیون نفر در انتخابات شرکت کردند. دومین دوره انتخابات مجلس خبرگان رهبری، روز شانزدهم مهرماه ۱۳۶۹، برگزار شد که از صدو شش نامزد نمایندگی، هشتاد و سه نفر به مجلس راه یافتند. شمار واجدین شرایط برای رأی دادن در این دوره از انتخابات، ۳۱ میلیون نفر بودند، که از این تعداد تنها یازده میلیون نفر در انتخابات شرکت کردند. سومین دوره انتخابات مجلس خبرگان، روز اول آبان

در حاشیه نمایشگاه بین المللی تهران

همایت سفیر آلمان از طرح سامان دهی اقتصادی

هوست بشمان، سفیر جمهوری آلمان فدرال در تهران، روز شنبه ۱۱ مهر ماه، در مراسم روز ملی آلمان، در بیست و چهارمین نمایشگاه بین المللی تهران، طی سخنانی ضمن ابراز تعلیل کشور متبوعش به گسترش هرچه بیشتر روابط اقتصادی و بازرگانی با جمهوری اسلامی، از طرح سامان دهی اقتصادی قاطعانه حمایت کرد. وی در بخشی از سخنانش از جمله یادآور شد: «...برنامه سامان دهی اقتصادی کشور [ایران] راه حل جامعی جهت تحقق عدالت اجتماعی !!! و سامان دهی اقتصادی کشور است... در چارچوب سامان دهی اقتصادی، سرمایه گذاری میان شرکت های آلمانی و بخش خصوصی ایران باید توسعه یابد. وی خواستار تحويل کالا و خدمات، به صورت شفاف، از آلمان به ایران شد، و ابراز امیدواری کرد که محدودیت های بینمه هرمس به نفع شرکت های آلمانی، به نحو کامل، برداشته شود.

دولت به سرمایه داران اطمینان می دهد

محمد خاتمی، رئیس جمهوری، در مراسم گشایش نمایشگاه بین المللی تهران، به سرمایه داران خارجی و بخش خصوصی، در مورد امنیت سرمایه گذاری در ایران، اطمینان داد.

وی در همین سخنان، ضمن تأکید بر ضرورت گسترش سرمایه گذاری در عرصه های گوناگون، به سرمایه داران خارجی و بخش خصوصی اطمینان داد که منافع شان محفوظ است.

لازم به تذکر است که در راستای پیاده کردن همین سیاست، مجلس و دولت جمهوری اسلامی، تاکنون لواح و قوانین مختلفی، نظیر اجازه سرمایه گذاری به شرکت های خارجی از ۱ تا ۹۹ درصد با معافیت های مالیاتی طولانی، و الحق تبصره ۳۵ به لایحه بودجه کل کشور، که حقوق طبقه کارگر را پایمال می کند، از تصویب گذرانده و به مرور اجرا گذاشته اند.

دیر یا زود باید عضو سازمان تجارت جهانی شویم

چنین اتحادیه تی و بهره بردن از این «امکانات نیاز به صرف هزینه های سنگین دارد ضمن اینکه در کنار آن باید هوشیاری، هماهنگی و عزم ملی برآورده ریزی شده وجود داشته باشد تا بتوان منافع سراسری کسب کرد. وی یکی از الزامات عضو شدن را «آزادی نسی در داد و ستد و ایجاد رقابت های آزاد دانست.» طرح ضرورت پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی، از سوی وزیر صنایع رژیم را باید بخشنی از ادامه همان سیاست های خاتمان برانداز تعديل اقتصادی دانست که تا به امروز اثرات فاجعه باری در عرصه های گوناگون، از رشد چشمگیر بیکاری گرفته تارکود و ورشکستگی صنایع تولیدی را به همراه داشته است.

غلامرضا شافعی، وزیر صنایع، اعلام کرد که «ایران دیر یا زود باید عضو سازمان تجارت جهانی بشود و گرنه منزوی می شود و برای رسیدن به توسعه از نظام های بین المللی جدا می ماند.» شافعی که این سخنان را در نخستین «همایش بین المللی مدیریت کیفیت»، در تهران، بیان کرد، یادآور شد که ایران می تواند با پذیرش الزامات جهانی و پاره ای تعهدات دشوار آن، در کنار نظام جهانی به توسعه و زندگی جهانی خود بپردازد. به گفته شافعی، صدو پنجماه کشور رسمیا به اتحادیه بین المللی تجارت پیوسته اند و بیش از سی کشور دیگر در انتظار پیوستن به آن هستند. به عقیده وزیر صنایع رژیم «ولایت فقیه»، پیوستن به

کروبی: امیدی به رقابت جدی نیست

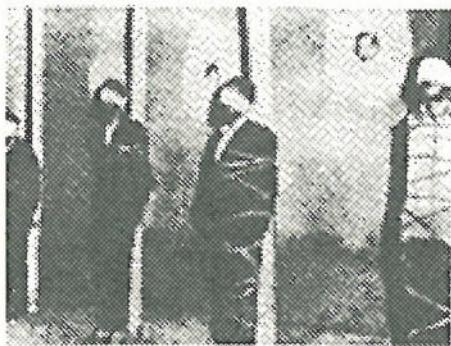
مهدی کروبی، عضو شورای مرکزی «جمعیت روحانیون مبارز»، در نامه ای به جنتی، دبیر شورای نگهبان، که روز شنبه دوم آبان ماه، در روزنامه های مجلز کشور انتشار یافت، در پاسخ به جنتی که مناظره میان دو جناح را برای «نظام» مضر ارزیابی کرده بود، از جمله نوشت: «در نامه اشاره فرموده اید که بهتر است، این قبیل امور، غیر از روش پیشنهادی (مناظره) مورد بحث قرار گیرد... در همه انتخابات همه تلاش خود را نمودیم از طریق مذاکره و گفت و گو با مقامات و جلسه با حقوقدانان شورای نگهبان و مکاتبات مختلف با مسئولین مشکل را حل کنیم. اما هیچگاه این اقدامات نتیجه نداد... نوشتند اید طرح این مسایل برای مردم موجب دلسردی می گردد. راستی بیان واقعیت ها برای مردم و روش نمودن اذهان آنان باعث دلسردی خواهد شد یا حذف این همه نیروی مومن و دلسوی اقلاب و برخورد با جمعیت ها و گروه ها و طرح مبالغی در همین راستا در رسانه های عمومی و بیان حرف های مهم که مجموعه ای از افراد مورد اعتماد نظام و جامعه را زیر سوال می برد و هنگام حرف آنها را به دنبال خواهد داشت... جناب آقای جنتی در نامه اشاره فرمودید ما منسوب از طرف امام و رهبری هستیم و اگر اشکالی در کارهای ایمان می بینید باید به مقام معظم رهبری مراجعه نمایید و ما فقط به ایشان پاسخگو هستیم. راستی چه نوع منطقی است. آیا تمام مسئولین و نهادها و شخصیت ها که حکم رهبری دارند، در رابطه با کارهای ایشان و مسئولیتشان به مردم جوابگو نیستند و نباید از آنان بازخواست شود و یا شما آقایان چنین قداستی برای خود قائل هستید.» کروبی در پایان این نامه، در نتیجه گیری از عملکرد شورای نگهبان در سال های اخیر، می نویسد: «در پایان صریحاً اعلام می نمایم تا زمانی که شورای نگهبان چنین عملکردی داشته باشد، هیچگونه امیدی به رقابت جدی بین نیروها و گروه های سیاسی وفادار به نظام و قانون اساسی و ولایت فقیه و کشور نخواهد بود.»

درود آتشین بر بی مرگان

چهل و چهار سال پیش، در ماه های مهر و آبان، گروهی از شایسته ترین و محبوب ترین افسران ارتش ایران، قهرمانان حزب توده ایران، گروه اول، دوم و سوم از افسران وابسته به سازمان نظامی حزب توده ایران، به وسیله رزم کوتا به جوخه های اعدام سپرده شدند. این گروه، طلیعه داران مبارزه پر زنگ و خونین خلق های میهن ما در پیکار با امپریالیسم و ارتقاب بودند، که برآرمان های مردمی خود تا آخرین دم پای فشدند، و حاضر نشدن در برابر دژخیمان سر تسلیم فرود آورند.

رژیم ضد مردمی و منفور شاه برین باور بود که، با کشتار جمعی از سردمداران و چهره های درخشان نهضت مردمی ایران، می تواند جنبش انقلابی را از حرکت بازداشت و صدای حق طلبانه این جنبش را خاموش سازد. اما غافل از اینکه پیکار استطوره نی این دلاوران در شکنجه گاه ها و بیدادگاه های نظامی شاه، حماسه مقاومتی خواهد شد که طین آن گرما بخش پایداری، و روحیه بخش مقاومت جنبش توده تی خواهد گردید. حماسه پایداری و قهرمانی افسران توده ای، برگ رژیم است در مبارزات رهایی بخش میهن ما. مارکس می گفت که «آدمی در پیکر خود فانی ولی در عمل خود نزنه است». این قهرمانان خلق نیز برای ابد در اندیشه و قلب مردم و تاریخ میهن ما زنده است.

چهل و چهار سال پیش، دژخیمان رژیم پهلوی، رفقا: سرهنگ سیامک، سرهنگ مبشری، سرهنگ عزیزی، سرگرد عطارد، سرگرد وزیریان، سروان مدنی، سروان واعظ قائمی، سروان شفا، ستوان

افراخته، نعمت الله عزیزی نمین، مرتضی کیوان (گروه اول افسران): سرهنگ بهنیا، سروان بیانی، سروان کلالی، سرگرد محی، سروان کله‌ری، سروان مهدویان (گروه دوم افسران): سرهنگ کاظم جمشیدی، سرهنگ امیر بکشلو، سرهنگ محمد جلالی، سرگرد جعفر وکیلی و ستوان یکم محمد باقر واله (گروه سوم افسران)، را به جوخه های آتش سپرده‌ند، تا جب شن آزادی خواهی مردم ما را خاموش کنند.

ولی بذر آگاهی که این افسران دلاور کاشتند، در آستانه انقلاب بهمن ۵۷ توفان عظیمی شد که جرثومة ۲۵۰۰ ساله سلطنت را برای همیشه در میهن ما از میان برداشت و پرجم داران همچون، افضلی ها، کبیری ها، افراطی ها، غیاثوئنده ها، راه نسل های گذشته را بی گرفتند، و این مبارزه تا به امروز ادامه دارد. مبارزه قهرمانانه ای که لایه لای گفتار این دلاوران بی مرگ، این گونه ترسیم می شود: «آدم وقتی قرار است بیمید، چرا خوب و با شکوه نمیرد؟ ما رفیق شما زنده باشید. اگر بیشتر در دنیا وجود داشته باشد، راه همان است که ما می خواستیم طی کنیم.» (رفیق شهید سرهنگ سیامک)

«من جز سعادت و خوشبختی ملت عزیز ایران هیچ سودا و آزوی در سر نداشتم و در این راه کشته می شوم. این مرگ، مرگ شرافتمندانه ای است.» (رفیق شهید سرهنگ مبشری) «چشممان مرا نبیندید! می خواهم در دم مرگ لرزش دست دشمن را بینم.» (رفیق شهید سرگرد وزیریان)

«پیام مرا به رفقا بدی. من را خیلی شکنجه کردند. مرا با شلاق زده اند. با یاتون زده اند، زیر آب سرد برده اند، با سیم خاردار زده اند، ولی من هیچ چیز نگفته ام. من از این چیز ها نمی ترسیم، چون ما قبول کرده ایم تمام این چیزها را و به راه خودمان ادامه می دهیم، فقط کاری بکنید و کیلی هم قبرش پهلوی قبر من باشد.» (رفیق شهید سرهنگ کاظم جمشیدی)

در بیرون خبرهایی هست. لایحه نفت باید به تصویب برسد. این لایحه قربانی هایی دارد. من هیچ از مرگ قریب الوقوع خود متأسف نیستم. زندگی ما در برابر آزادی و استقلال میهن عزیز ما هیچ ارزش ندارد.» (رفیق شهید مرتضی کیوان) و با این شعر زیبای رفیق شهید کیوان، که به سرود مقاومت زندانیان سیاسی در سراسر میهن ما تبدیل شد، این سخن را به پایان می برم. درد و زخم تازیانه چند روزی بیش نیست راز دار خلق اگر باشی همیشه زنده ای

به پایداری رزم آوران در زنجیر

بنام مهر فروزان، به آرمان سوگند به دیر پائی آئین مهرگان سوگند

به رزم سرخ و خروشان کاوه حداد به نفع و پرچم در اهتزاز از آن سوگند

به شعله ها که سرک می کشند زجیب فلق به تابنا کی خورشید جاودان سوگند

به پایداری رزم آوران در زنجیر
به واپسین دم گرم دلاوران سوگند

به مرغکان مهاجر که با تمامی عشق
شدند رانده ز ملک و ز آشیان سوگند

به کودکی که نه تنها درس بی بهره است که هست ملت میس یک دو قرص نان سوگند

که مهر روش فردا دوباره می تابد
به مهد مزدک و بابک به آسمان سوگند

که فلک ماز سیاهی زدوده خواهد شد
به پایداری این خلق قهرمان سوگند

چراغ رزم ارانی همیشه تابان است
به راه روشن فردادی رهروان سوگند

شراب سرخ رهایی بکام می گیریم
بیاد صبح به خون سیاوشان سوگند

نهم مهرماه ۱۳۷۷
ایرج

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران!

خطر رکود و تعطیلی، واحدهای تولیدی و امنیت شغلی کارگران را تهدید می‌کند

وضعیت سازماندهی گردیده است که از جمله به اعتصاب در کارخانه شیشه سازی همدان، لاستیک سازی همدان، آدامس سازی رامسر، چیت ممتاز، کاموا بافی بهشهر و نمونه های دیگر، می‌توان اشاره کرد.

باید دید که ریشه این بحران مالی، و متعاقب آن، رکود و تعطیل واحدهای تولیدی و صنایع در کجاست؟ کدام دلایل بینادین سبب این وضعیت بحرانی شده اند، و راه برونو رفت از آن چیست؟ پاره ای از محاکم درون و پیرامون حاکمیت، با ساخت که دولت با ۱۹ هزار میلیارد ریال کسری بودجه مواجه شده است. پیامد این بحران مالی، بیش از هر عرصه ثُنی در واحدهای تولیدی و صنایع کشور قابل مشاهده است. در ماه های اخیر، گردھماپی «حمایت از تولید داخلی»، در تهران برگزار شد.

رئیس کمیسیون صنایع مجلس شورای اسلامی، در سخترانی خود، از جمله به نبود

امکانات مالی و عدم تخصیص ارز کافی، در رشتہ های مختلف صنعت، اشاره کرد و

یادآور شد: «...در حال حاضر بیش از ۱۰ هزار طرح صنعتی نیمه تمام رها شده اند که

برای تکمیل آنها و ایجاد فرصت های شغلی نیاز به ۵۰۰ میلیارد تومان

بودجه است.... بسیاری از واحدهای تولیدی موجود بیش از ۲۵ سال است که فعالند و

نیاز به تعویض ماشین آلات، خطوط تولید یا اصلاح دارند....» همین مساله، یعنی

کمبود ارز و امکانات مالی برای واحدهای تولیدی، در واقع عدم سرمایه گذاری مناسب

در صنایع تولیدی، از مهم ترین مشکلات صنعت ایران محسوب می‌گردد، و به نوبه خود

از عوامل رکود و تعطیلی هستند.

روزنامه همشهری، در پاییز سال گذشته، در این خصوص از جمله نوشت: «به علت

افزایش مصرف داخلی و به وجود نیامدن کارخانه های جدید، میزان سرمایه گذاری

برای هر ایرانی به قیمت ثابت از ۹۲ هزار ریال در سال ۱۳۶۵ به ۳۸ هزار ریال در سال

۱۳۷۴ کاهش یافته است....»

عدم سرمایه گذاری در تولید، و رشد بخش دلایل، سبب شده که، به اعتراف وزیر

صنایع دولت خاتمی، از مجموع ۹۵ هزار موافق اصولی در رشتہ های تولیدی طی

نژدیک به یک دهه، فقط ۹۵۰ موافق نامه به نتیجه برسد. همچنین غلامرضا شافعی،

وزیر صنایع، معرف است که بعضی تامین سرمایه و به وجود آمدن رکود در ظرفیت های

تولیدی کشور، به یک پدیده فراگیر و فوق العاده خطرناک بدل گردیده است. وی اشاره

می‌کند که از مجموع درآمد ملی کشور، کمتر از ۱۵ درصد صرف سرمایه گذاری می

شود. در این رابطه، سازمان بازرگانی کل کشور، در آخرین گزارش خود طی سال گذشته

خورشیدی، اعلام کرده که ۳۳۰ طرح ملی، صنعتی و تولیدی به حالت نیمه تمام رها شده

اند. در این میان، برخلاف تبلیغات بی ششانه و ادعاهایی مانند لزوم سرمایه گذاری در

بخش های تولیدی و صنعتی، سیاست رسمی رژیم ولایت فقیه، حمایت از تجارت بازار و

واردات بی رویه کالا و اجسام از کشورهای خارجی است.

کمبود شدید ارز موجب کاهش واردات ماشین آلات، تجهیزات و مواد اولیه ضرور

برای کارخانه ها و واحدهای تولیدی شده، و مانع از توسعه و بازسازی واحدهای

فرسوده گردیده است، اما سیاست بینان کن کالاهای و اجسام خارجی، که تولید ملی و صنایع

داخلی را ورشکست می سازند، هچنان با وسعت حیرت انگیزی ادامه دارد. به گزارش

رسمی جمهوری اسلامی، در سه ماه اول سال ۷۷، ده ها کارخانه و واحد تولیدی در

صنایع مختلف، به ویژه صنعت نساجی، به تعطیل شده اند.

روزنامه جامعه در ۲۶ فروردین ماه سال جاری در این باره نوشت: «صنایع نساجی

کشور در حال حاضر در یک وضعیت بحرانی و سخت قرار دارند و در صورت ادامه

وضعیت فعلی... راهی جز تعطیلی نساجی باقی نخواهد ماند... هفده کارخانه نساجی

طی دو ماه گذشته تعطیل شده اند....» تعطیل و رکود واحدهای تولیدی، در کنار تائیر

مخربی که در اقتصاد بر جای می گذارد، در عین حال مشکلات بسیار جدی برای

کارگران و زحمتکشان شاغل در این واحدهای را سبب شده است. عدم پرداخت دستمزد

کارگران، به تعویق افتادن چندین ماه حقوق و مزايا و اخراج کارگران، از پیامدهای

این وضعیت در صنایع تولیدی کشور است. طبق آمار موجود، واحدهای تولیدی بطور

متوجه توقیف تا حدود ۴۰ درصد ظرفیت خود کار می کنند. با توجه به چنین شرایط اسف

باری است که کارخانجات واحدهای تولیدی قادر به پرداخت دستمزد کارگران نبوده

و همین امر به رشد نارضایتی و گسترش مبارزه جویی کارگران و زحمتکشان انجامیده

است.

در طی کمتر از ۳ ماه اخیر، ده ها اعتراض و اعتصاب کارگری برای مقابله با این

با نسخه های صندوق بین المللی پول نجات داد. راه برونو رفت از وضعیت کشوری،

اتخاذ تصمیمات فوری، روش و موثر در جهت کمک همه جانبه به رشد تولید و

سرمایه گذاری در صنایع تولیدی است. باید مجموعه سیاستی را تدوین و به مورد

اجرا گذارد که متنطبق با نیازهای میهن ما و پاسخ گو به خواست مردم باشد، و

تمامی جنبه های آن در پیوند نتگاتنگ با یک دیگر قرار داشته باشند، و در راستای

تقویت تولید رشد اقتصادی و عدالت اجتماعی عمل کنند. یک چنین سمت گیری،

منافع ملی ما را در دوران دشوار کشوری تامین خواهد کرد.

اعتراف خودی‌ها به ماهیت استبدادی و ضد مردمی رژیم

● کرباسچی: «بخش عظیمی از اقتدار و حاکمیت در ایران در اختیار رهبری است، تعیین سیاست‌های کلان، تعیین رئیس قوه قضائیه، شورای نگهبان، صدا و سیما، شورای تشخیص مصلحت، فرماندهان ارش، نیروهای انتظامی و ... در اختیار رهبری است.»

عظیمی از اقتدار و حاکمیت در ایران در اختیار رهبری است، تعیین سیاست‌های کلان، تعیین رئیس قوه قضائیه، شورای نگهبان، صدا و سیما، شورای تشخیص مصلحت، فرماندهان ارش، نیروهای انتظامی و ... در اختیار رهبری است.»
به گمان ما، از این روش تر نمی‌توان به بی‌حقوق مردم در ساختار حکومتی ایران امروز اعتراف کرد.

حتی در کشورهای دیکتاتوری نظامی نیز کمتر کشوری را می‌توان یافت که در آن بیش از هشتاد درصد تصمیم‌گیری‌های سیاسی، اجتماعی، قضایی، اقتصادی و نظامی توسط دیکتاتور حاکم انجام گیرد. تعریف چنین ساختاری چیزی جز دیکتاتوری فردی، و حاکمیت استبداد نیست. حزب توده‌ایران نیز بر اساس چنین درکی، که آقای کرباسچی بدان اعتراف می‌کند، استبداد دارد که با ادامه رژیم «ولادت فقهی»، یعنی استبداد مطلق و قرون وسطی، نمی‌توان به تحقق آزادی و استقرار جامعه مدنی کوچک ترین امیدی داشت. پوچی شعارهای توخالی و فریبکارانه در مورد وجود آزادی در ایران، و برتری «اخلاقی نظام اسلامی»، اکنون سالهاست که در نزد اکثریت عظیم توده‌های مردم افتاده اند، و حمامه دوم خرداد و توده‌تی تاریخی توده‌ها به «ولی فقیه» این «نظام برتر» نیز، تبلور روش چنین حقیقتی است.

ادامه پینوشه باید محاکمه شود!

دفعات مطرح شده است. از یک سال پیش، حزب کمونیست شیلی و دیگر نیروهای مترقبی شیلی کارزار بین المللی ای را برای جلوگیری از انتساب پیوشه به مقام سنتاتور مدام‌العمر، و محاکمه او به خاطر جنایت بر ضد بشریت شروع کرده بودند. رفیق گل‌دیس مارینک، نامزد حزب کمونیست شیلی در انتخابات آتی ریاست جمهوری شیلی، در مراسم افتتاحیه کنگره حزب اظهار داشت: «ما اجلال خود را با اظهار خشنودی کمونیست‌های شیلی از دستگیری پیوشه آغاز می‌کنیم.» در سال ۱۹۹۵، دولت ایتالیا رئیس سابق سازمان جاسوسی شیلی را به جرم دست داشتن در سوءقصد به جان یک وزیر پیشین دولت شیلی و رهبر حزب دموکرات می‌سیحی، به ۲۰ سال زندان محکوم کرد. دولت ایتالیا استناد مربوط به این سوءقصد را در اختیار مقامات قضایی اسپانیا قرار داده است.
ژرزال پیوشه که در دوران حکومت محافظه کاران در انگلیس، روابط ویژه‌ای با آنان داشت، تصور نمی‌کرد که دولت انگلیس به تقاضای اسپانیا پاسخ مشبی بدهد. وزیر کشور انگلیس اعلام کرد که، در مورد در خواست استداد پیوشه، طبق قوانین انگلیس و بر اساس معاهده‌های بین المللی موجود بین دو کشور اقدام خواهد کرد. مخالف دست راستی انگلیس و از جمله مارگارت تاجر، نخست وزیر پیشین، رهبر کلیسا رسمی انگلستان و دولت ایالات متحده، دولت انگلیس را فرا خوانده اند که با ی توجهی به در خواست قضات اسپانیایی، به پیوشه اجازه خروج بدهد. دستگیری پیوشه و امکان محاکمه او در خارج از شیلی و بر طبق قوانین بین المللی، به یکباره دیکتاتورهای جهان و از جمله شماری از سران گذشته

در بی‌تشدید فشار و تبلیغات سران رژیم برای شرکت هرچه وسیع‌تر مردم در انتخابات مجلس خبرگان، حزب کارگزاران سازندگی، به دیگر کلی غلامحسین کرباسچی، در آخرین روزهای پیش از انتخابات، اعلام کرد که، با وجود گلایه‌ها و شکایت‌هایی که از عملکرد شورای نگهبان دارد، در این انتخابات شرکت خواهد کرد. تغییر موضع ناگهانی حزب کارگزاران سازندگی، پس از سخنان رفسنجانی که گفت: ما در اوضاع کونی چاره‌ای جز شرکت در انتخابات نداریم، صورت گرفت. روزنامه ابرار، در نقدی بر تغییر و تحولات در موضع گروه‌های مختلف، خصوصاً گروه‌هایی که «ائتلاف» طرفداران رئیس جمهوری، خاتمی، راشکیل داده بودند، از جایه جایی نیروها و پیوند مجدد کارگزاران (یا به عبارت روشن تر گروه طرفداران رفسنجانی) با جناح راست و دیدارهای مخفی سران این جناح‌ها، خبر داد. ابرار در راستای همین تحلیل خود، همچین اضافه کرد که، این تغییر موضع احتمالاً به حل پرونده‌آقای کرباسچی در دادگاه تجدید نظر نیز کمک خواهد کرد. در هفته‌های اخیر، موضع گیری‌های چهره‌های شاخص کارگزاران سازندگی، از جمله مهارزانی و کرباسچی به روشنی از تغییرات محسوس در موضع گیری جناح کارگزاران حکایت می‌کند. پوش همه جانبه و وسیع جناح راست با استفاده از اهم‌های گوناگون، در کنار برنامگی و بی‌اعتقادی بسیاری از نیروها و گروه‌های شرکت‌کننده در ائتلاف طرفداران خاتمی، دشواری‌های زیادی را در بین آنها ایجاد کرده است، و اکثریت توده مردم، که با رأی بیست میلیونی خود این دولت را در اختیار این نیروها قرار داد روز به توانایی این مجموعه در تحقق حتی بخش کوچکی از شعارها و قول‌های انتخاباتی خود، بدین ترتیب شود.

غلامحسین کرباسچی، در سخن شنبه ۲۸ مهرماه خود، در ورزشگاه شیروانی، در حضور هزاران دانشجو، که شعارهایی در محکوم کردن شورای نگهبان و نیروهای طرفدار ارجاع سر داده بودند، در توجیه سیاست کارگزاران سازندگی، از جمله گفت: «اگر کسی گمان کند که با شرکت در انتخابات به انتخاب شونده نفعی می‌رساند، اشتباه کرده است؛ نفع اصلی انتخابات به کسانی می‌رسد که با مشارکت فعالانه و انتخاب آگاهانه ضمن عمل به وظیفه شرعی و قانونی، حقی را که برگردان حکومت دارند، طلب می‌کنند.» آقای کرباسچی روش نکرد که چگونه در «انتخاباتی» که از هم اکنون نتایج آن روش است و قرار است افراد مرتজی چون جنتی‌ها، بزدی‌ها و حتی جنایتکارانی مانند رویشه‌ها از صندوق‌ها بیرون بیايند، مردم می‌توانند «انتخاب آگاهانه» بکنند و «حق خود» را از حاکمیت طلب کنند. کرباسچی، در بخش دیگری از سخنان خود، و در رد این نظرکه، حزب کارگزاران حرکتی در سمت و سوی جناح راست حاکم است افزود: «یک نظام الهی و مردمی، یعنی نظامی که ارزش‌ها در آن با نظر مردم و رأی مردم حاکم است. این رأی دادن در واقع تکلیفی نیست که ما به نفع حاکمیت کاری بکنیم بلکه حضور در انتخابات به نفع خودمان است.» البته روش است که تضمیم شرکت در انتخابات حتماً در راستای اهداف و نفع گروه کارگزاران، و از جمله حل و فصل بروندۀ خود آقای کرباسچی در دادگاه تجدید نظر تهران، گرفته شده است، ولی این منافع گروهی نه تنها با منافع توده‌های محروم می‌باشد، این منافع ندارد، که در تضاد آشکار با آن نیز قرار می‌گیرد.

کرباسچی در بخش دیگری از این سخنان افشاگرانه، درباره جنبش دوم خرداد و ماهیت واقعی آن، نیز توضیحاتی داد که جالب توجه است. به گفته او: «نتیجه دوم خرداد غافل گیر کننده بود، حتی آقای خاتمی و دوستان ایشان در اندیشه خود، این معجزه باور نکردنی افکار عمومی را پیش بینی نمی‌کردند. در روزهای نزدیک به انتخابات وقتی با آقای خاتمی صحبت می‌کردیم ایشان می‌گفتند صحنه انتخابات صحنه نبرد اندیشه هاست و ما باید حرفاها خود را بزنیم و مسائل خود را باز کنیم و دیدیم که در اندیشه پیروزی نبود [!!] ولی حمامه دوم خرداد خلق شد.»

اما «شاه» بیت این سخنان را در توضیح ماهیت مجلس خبرگان، و مهم تر از آن، ماهیت رژیم حاکم بر میهن ما، از دید آقای کرباسچی، و طبیعتاً حزب کارگزاران سازندگی باید جستجو کرد. کرباسچی در این زمینه، بی‌پرده، ضمن افشاء ماهیت عمیقاً استبدادی، ضد مردمی و ارتقای رژیم حاکم بر میهن ما، می‌گوید: «خبرگان مهم ترین و مقتدر ترین و عظیم ترین مجلس است که در ایران شکل گرفته... بخش

ادامه «پیچک انحراف»، تحریف حقایق ...

شد که در آن شکنجه گران رژیم «ولایت فقیه»، به شیوه معمول، با استفاده از به اصطلاح «استناد بازجویی» بازداشت شدگان و افراد مورد اتهام، کوشیده اند اثبات کنند که آیت الله منتظری و پیروان او، برای رسیدن به قدرت، از همان ابتدای انقلاب مشغول توشه به منظور براندازی و به انحراف کشاندن جمهوری اسلامی بوده اند. در این نمایشگاه کذایی، ناشیش می شود که به پیشنهاد این طور القاء شود که عامل «انحراف» سیاسی و ایدئولوژیک مهدی هاشمی و دیگران، در درجه اول شخص آیت الله منتظری بوده، و دلیل آن هم عدم پایبندی و باور این چهره بر جسته مذهبی به مبانی «ولایت مطلقه فقیه» است. البته لازم به تذکر است که، نخستین بار نیست که همراه و همگام با بازداشت و شکنجه مخالفان «ولایت فقیه»، دستگاه اهربینی و جنایتکار وزارت اطلاعات برای بدنام ساختن آنها به کار می افتد، و به تاریخ سازی دروغین و تحریف حقایق به شکل «علمی» و «برنامه ریزی شده» و «هدفمند» مشغول می شود. در نمایشگاه «پیچک انحراف»، همانند دیگر فعالیت های سرویس های امنیتی رژیم، و موارد مشابه در زمینه جنگ روانی - تبلیغاتی، ما با تحریف حقایق، دروغ پردازی، تخریب سابقه و آلوان چهره های مبارز و مورد احترام جامعه، و تاریخ سازی کاملاً دروغین رویه رو هستیم.

نمایشگاه فوق، از جهاتی چند و در عمدۀ ترین خطوط خود، کاملاً مشابه فعالیت های تبلیغاتی گسترده وزارت اطلاعات بر ضد حزب تode ایران است. کارشناسان زبدۀ وزارت اطلاعات، همان گونه که در عرصه جنگ روانی - تبلیغاتی بر ضد حزب ما، از خاطره نویسی، جزو نگاری و اعتراضات و اقارب قربانی شکنجه بهره برداری کردند، در نمایشگاه «پیچک انحراف» نیز، در مورد آیت الله منتظری و هواهاران او، همین موارد تکرار می شود.

در هر دو مورد ذکر شده، یعنی جنگ روانی - تبلیغاتی بر ضد نیروهای سیاسی مخالف، همان طور که قبل اشاره شد، شخصیت های تاریخی مورد اتهام های دروغین قرار می گیرند و برای اشخاص، سازمان ها و احزاب به شکل «علمی»، تاریخ ساخته می شود. در مورد مشخص حزب ما، در انواع «کژراهه» نویسی و خاطره نگاری ها، گروهی از بهترین و شایسته ترین فرزندان مردم ایران، افرادی مانند اراثی، خسرو روزبه، هدایت و دیگران، که خدمات تاریخی انکار ناپذیری به مردم و میهن خود کرده اند، بسیار موضعیانه و به سبکی ماهرانه، مورد اتهام، تحقیق و توهین قرار می گیرند. در ارتباط با آیت الله منتظری نیز این شگرد با مضامینی متفاوت، تکرار می شود.

هدف این جنگ روانی - تبلیغاتی کاملاً مشخص است. دری نجف آبادی، وزیر اطلاعات رژیم «ولایت فقیه»، این هدف را صراحتاً و بدون ذره ای ابهام، طی سخن رانی خود در حاشیه برگزاری نمایشگاه «پیچک انحراف» در تهران، چنین بیان می کند: «... جریان باند هاشمی معدوم از جمله جریانهای خطرناک است (منظور آیت الله منتظری است)... بایگونه افسگری ها و برای این قبيل نمایشگاهها مردم، بویژه نسل جوان با توطئه های این جریان بیشتر آشنا می شوند... کالبد شکافی اینگونه جریانات از ضروریات است، و باید با تبیین ریشه های این جریان ها جامعه را در مقابل آنها مصون کنیم» (اطلاعات بین المللی، ۸ مهرماه ۱۳۷۷).

«کالبد شکافی» و تبیین این جریانات از «ضروریات» است، جان کلام و هسته اصلی سیاست کارشناسان آموزش دیده وزارت اطلاعات در خاطره نویسی و تاریخ نگاری بر ضد نیروهای مترقبی بوده و هست، که در اشکال گوناگون تا امروز ادامه داشته و ادامه خواهد داشت. وزارت اطلاعات و دیگر ارگانهای امنیتی رژیم «ولایت فقیه»، تاریخ می سازد، شخصیت می تراشند و حقایق را وارونه جلوه می دهند، تا به زعم خود «کالبد شکافی کرده» و ریشه هارا «تبیین» کنند. حزب تode ایران به عنوان کهن ترین سازمان سیاسی ایران، که دارای نفوذ ژرف و دیر پای معنوی بین کارگران، زحمتکشان و روشنفکران مترقبی و میهن دوست کشور است، از مهم ترین آماج های این گونه «کالبد شکافی» و «تبیین ریشه ها» بوده و هست!

حزب تode ایران، ضمن محکوم کردن توطئه برondه سازی بر ضد آیت الله منتظری، از جمله برایانی نمایشگاه «پیچک انحراف»، که در آن، اتهامات زشت، ناروا و دروغین بر ضد وی مطرح می شود، همه نیروهای مترقبی و آزادی خواه میهن را به هوشیاری در برابر ترفند ها و توطئه های وزارت اطلاعات و دیگر ارگان های امنیتی رژیم «ولایت فقیه» فرا می خواند.

بدون شک، با ازرسن مبارزات مردم برای طرد و نقی این رژیم واپسگرا، برداخته فعالیت های امنیتی افزوده خواهد شد. برایانی نمایشگاه های رنگارنگ، انتشار جزوای، خاطره و تاریخ نویسی و شخصیت تراشی، از راه بزرگ نمایاندن عوامل وابسته به وزارت اطلاعات، از مردم اقداماتی هستند که در سطوح گوناگون و به اشکال مختلف سازماندهی می شود. حد اعلای هوشیاری اقلابی، در مبارزه با رژیم «ولایت فقیه» و ترفند های وزارت اطلاعات، ضرورتی بی چون و چرا در اوضاع کنونی است.

ادامه انتخابات مجلس خبرگان، توده های قاریخی ...

را به شرکت در انتخابات فراخواندند و هشدار دادند که تحریم انتخابات «پایه های نظام» را متزلزل خواهد کرد. تبلیغات کر کننده رسانه های گروهی رژیم، و مانورهایی از قبیل آزادی روز نامه نگاران دستگیر شده روزنامه «توس» چند روز پیش از انتخابات، همگی با هدف جذب مردم به صندوق های رأی صورت گرفت. رژیم مشروعیت «ولایت فقیه» را در گروه شرکت اکثریت مردم در انتخابات می دید که به قول رهبران رژیم قرار بود «همه ترین» و «با قدرت ترین» مجلس ایران، یعنی مجلس خبرگان رهبری، را انتخاب کند. نگرانی مجموعه حاکمیت از تحریم آن جان بود که «ولی فقیه»، و معاون اوفستجانی، گروه های درگیر در حاکمیت را به آتش بس و کنار گذاشتند انتخابات فراخواندند، و اعلام کردنند که همه نیروها برای کشاندن مردم به صحنۀ بازدید تجهیز شوند. بر اساس همین توافق ناشی از هراس است، که حزب کارگزاران سازندگی، فلانه وارد صحنۀ انتخابات شد و کرباسیجی دیگر کل این حزب، شرکت در انتخابات را بخشی از مبارزه برای دست یابی به جامعه مدنی اعلام کرد. حتی سید محمد خانمی، رئیس جمهوری، نیز ضمن انتقاد به عملکرد شورای نگهبان، از همه مردم خواست که در انتخابات مجلس خبرگان شرکت کنند.

اما نکته ای که مجموعه حاکمیت رژیم از درک آن عاجز است، این حقیقت است که مردم آگاه و مبارز ایران هوشیار تر از آنند که گول فریبکاری و دروغ های سران ارجاع را بخورند. ما فعلاً مفصلان در این باره نوشته ایم و باز تکرار می کنیم که اکثریت توده های مردم، که در دوم خرداد ماه ۱۳۷۶ به صحنۀ مبارزه آمدند، خواهان تحولات عمیق و دموکراتیک در راستای استقرار آزادی و عدالت اجتماعی بودند، و هنر صفحه ای افراد در رأس امور دولت جمهوری اسلامی. در آن انتخابات نیز، توده های برخلاف میل و رهنمود سران رژیم، با تحریم و سیع «ولی فقیه» و مراجع تقلید، با رأی ندادن به نامزد رسمنی حاکمیت، از جرایع عمیق خود را از ادامه حاکمیت رژیم «ولایت فقیه» اعلام کردند، و با رأی اعتراضی خود مشروعیت رژیم را زیر علامت سوال جدی برند. در این انتخابات نیز مجدداً مردم برخلاف میل و رهنمود سران رژیم، با تحریم و سیع انتخابات، یعنی با رأی ندادن به نماینده گانی که «ولی فقیه» را باید انتخاب کنند، حاضر نشدند بر مشروعیت رژیم ضد مردمی حاکم صحنه بگذارند.

تحریم وسیع انتخابات مجلس خبرگان رهبری، به روشنی نشان می دهد که توده های وسیع مردم پیگیرانه برخواست های خود برای دست یابی به آزادی و عدالت اجتماعی تاکید می کنند: با شرکت در انتخابات و رأی بیست میلیونی در انتخابات دوم خرداد ماه و با تحریم بیست میلیونی در اول آبان.

تحریم انتخابات مجلس خبرگان رهبری، پیروزی بزرگ جنیش مردمی در

مبازره دشوار و حساسی است که از آن درس های جدی می توان فرا گرفت.

مهم ترین درس این پیروزی، درک این مسئله است که جنیش مردمی حاضر در صحنۀ ضمۇن تأثیر پذیری از درگیری های جناحی، و برخورد ها در حاکمیت، دارای شخصیت و ماهیت مستقلی است، که با وجود تمهدات مجموعه حاکمیت جدا از آن حرکت می کند، و هرگونه سازش و مماشاتی را با ارجاع و استبداد طرد می کند.

حزب تode ایران ضمۇن تبیریک این پیروزی بزرگ به ملت ایران، باز دیگر بر این نکته حساس تاکید می کند که، در شرایط سرنوشت ساز کنونی، تمام توان و تلاش خود را برای سازماندهی و ارتقاء کیفی جنیش مردمی حاضر در صحنۀ پاییز کنیم. پیروزی یا شکست در نبرد سرنوشت ساز با ارجاع و استبداد حاکم، بستگی قطعی به آماده بودن جنیش مردمی در این پیکار دارد.

حرکت برخی از گروه های مدعی دفاع از آزادی و جامعه مدنی، در روزهای پیش از برگزاری انتخابات، از جمله حزب کارگزاران سازندگی، در سازش با جناح راست حاکمیت، این زنگ خطر را برای مردم به صدا درآورد که بر روی شعارها و ادعاهای نیروهای فرستاد طلب برای دستیابی به آزادی، نمی توان حساب کرد.

کوتاه سخن! انتخابات مجلس خبرگان رهبری، باز دیگر نشان داد که رژیم «ولایت فقیه»، از نظر اکثریت عظیم توده های میهن ما، مشروعیت ندارد. تحقیق آزادی و عدالت اجتماعی در ایران، تنها از راه طرد رژیم «ولایت فقیه»، امکان پذیر است. تجربه دو انتخابات در دو سال گذشته، وادامه سرکوب، اختناق و قانون شکنی، در پرده سکوت و مماشات سایر جناح ها، ممید این نظر است.

پینوشه باید محاکمه شود!

است. این ادعانامه دیکتاتور، شیلی را مستول کارزاری از قتل عام و تروریسم می‌داند. پینوشه، تا سال ۱۹۹۰ رئیس جمهور شیلی بود - با تدبیون یک قانون اساسی غیر دموکراتیک، متعی در جلوگیری از هر گونه پاسخگویی به جنایات نظامیان کودتاچی، پس از سرنگونی دولت قانونی سالادور آنلند در سال ۱۹۷۳، کرده بود. او برای ۸ سال خود را در مقام فرمانده کل نیروهای ارتش ایفا کرد و در اسفند ماه گذشته، به عنوان سرتاسر مادام العمر در پوشش مصونیت سیاسی قرار گرفت. برطبق قانون اساسی شیلی ۱۰ تن از ۴۸ سرتاور کشور، انتصابی اند. علاوه بر پینوشه ۴ سرتاور دیگر هم نیز از سوی نیروهای نظامی انتصاب می‌شوند. این ۱۰ سرتاور منصب، در هماهنگی با دیگر سرتاورهای جناح راست، به طور پیگیر مانع تصویب قوانین مردمی بوده اند. طرح دستگیری و محاکمه مستولان کودتا خونین سپتامبر ۱۹۷۳ شیلی، در سالیان اخیر، به

ادامه در صفحه ۵

خطر وجود دارد که این بحران، همه دستاوردهای اقتصادی کسب شده در ۳۰ سال گذشته را یکشنبه از بن پیرد: «بحران مالی در آسیا به دنبال خود یک بازگشت نگران کننده، به فقر را به ارمغان می‌آورد». این ساختار وابسته به سازمان ملل، خواستار کمک بین المللی بیشتر برای معکوس کردن این گرایش شد. گزارش صندوق متنزد کمی شود که، بخش های وسیعی از جامعه در معرض خطرنده و مخصوصاً مستمندان در مناطق روسیایی، بیشتر زیر فشارند. این در حالی است که قیمت کالاهای کشاورزی و میزان بیکاری در شهرها به سرعت رو به رشد اند. یانک چهانی تخمین می‌زند که تعداد اشخاص فقیر در آسیای جنوب شرقی بیش از ۲ میلیون نفر بالغ می‌شوند. به پرداخت بحران سرمایه داری در یک ساله اخیر، در اکثر کشورهای منطقه آسیای جنوب شرقی، بیکاری در بالاترین حد خود در ۲۰ سال گذشته بوده و دستمزد ها در حال سقوط اند. به موازات افزایش تضاعیف قیمت ها و کاهش صادرات، میزان مصرف نیز سقوط کرده است.

بازداشت ژنرال پینوشه - کودتاچی شیلی و قاتل سالادور آنلند و هزاران کمونیست، روشنگر، هنرمند و دموکرات شیلیایی، در انگلستان، به درخواست قضات اسپانیایی، به خبر روز مطبوعات جهان تبدیل شده است. قاضی گارزون اسپانیایی، حکم دستگیری بین المللی پینوشه را به جرم قتل و شکنجه ۴۶ مورد مشخص در طول ۱۷ سال حکومتوی را به دولت انگلیس ارائه داده، و جهت محاکمه قانونی، خواستار استرداد او به اسپانیا شده است. قاضی گارزون، بر اساس قوانین بین المللی در مورد «جنایت بر ضد بشریت» پرونده تی همه جانبی بر ضد پینوشه و برای محاکمه او در اسپانیا تنظیم کرده است. اعدام نامه تنظیم شده، به شش قطعنامه سازمان ملل و نیز کوانسیون اروپائی در مورد استرداد جاینان، اشاره می‌کند. اعدام نامه گارزون، ژنرال پینوشه را متهم می‌کند که پایه گذار سازمانی بین المللی برای اجراء «طرح برنامه ریزی شده بازداشت غیر قانونی که منجر به بودن، شکنجه، تغییر مکان اجباری اشخاص و تعدادی شماری قتل و ناپدید شدن» بوده

از رویدادهای جهان

دولت ایتالیا سقوط کرد

دولت ائتلافی مستمایل به چپ «درخت زیتون»، پس از ۲۸ ماه حکومت، با مخالفت حزب کمونیست احیاء (روفونداسیون) با برنامه های اقتصادی آن، سقوط کرد. دولت رومانو پرودی، نخست وزیر، عملاً اکثریت پارلمانی خود را به دلیل خودداری حزب کمونیست از حمایت از طرح بودجه سال ۱۹۹۹ دولت، از دست داد. با سقوط دولت تمامی طرح های قانونی و از جمله طرح بودجه، عملی از اعتبار ساقط شدند. رهبر حزب کمونیست احیاء (روفونداسیون) فائز استو بربستوی و ۱۳ تن از نمایندگان کمونیست در پارلمان، برضد طرح بودجه دولت رای دادند، و دولت با رای ۳۱۲ موافق در مقابل ۳۱۳ رای مخالف، شکست خورد. حزب کمونیست احیاء (روفونداسیون) از ماه های قبل اختار کرده بود که با هیچ توجیههایی، از کوشش دولت برای تصویب قوانین ضد منافع زحمتکشان حمایت نخواهد کرد. دولت ایتالیا برای براوردن شرایط پیوستن به روند وحدت مالی اروپا، در ژانویه ۱۹۹۹ ایسات های راست گرایانه ثی را که منجر به کاهش بودجه خدمات اجتماعی، بهداشت، آموزش و نامن اجتماعی و حقوق بازنشستگی می شود، در بیش گرفته بود.

۲۱ تن از نمایندگان عضو فراکسیون حزب کمونیست احیاء (روفونداسیون) با مخالفت با موضوع هیأت سیاسی حزب، تصمیم به حمایت از طرح بودجه دولت گرفتند، و به نفع آن رای دادند. رهبری این گروه ۲۱ نفره را آرماندو کوستوتا، صدر پیشین حزب، به عهده دارد. آنها بلافتache حزب جدیدی بنام حزب کمونیست های ایتالیا (پی. دی. سی. ای) را پایه گذاری کردند. آرماندو کوسوتا و اولیویر دیلیستو، که رهبری فراکسیون حزب در پارلمان را به عهده داشتند، رهبری حزب جدید را به دست دارند. با شکست پروردی به تشکیل یک ائتلاف جدید که دارای اکثریت پارلمانی باشد، رئیس جمهوری ایتالیا از ماسیو دو آلاما، رهبر حزب چپ دموکراتیک ایتالیا، که بزرگ ترین حزب این کشور است خواست تا دولت جدید را تشکیل دهد. در کابینه اعلام شده دو آلاما، که ترکیبی راست تراز دولت قبلی دارد، سه نخست وزیر پیشین ایتالیا و شش وزیر زن عضویت دارند. حزب کمونیست احیاء (روفونداسیون) امیدوار بود که با سقوط دولت پروردی یک انتخابات پارلمانی جدید در کشور انجام شود. با توجه به کارنامه دولت پیشین و دامنه انتخابات زحمتکشان، نتیجه این انتخابات می‌توانست موضع نیروهای چپ را در پارلمان و دولت آتی منبعث از آن تقویت کند.

اعتراضات دانش آموزان در فرانسه

۲۵ هزار دانش آموز دیپرستانی فرانسه، بضرد بدتر شدن شرایط مدارس، و تعداد بالای دانش آموز در کلاس های درسی، در سراسر کشور دست به تظاهرات زدند. ۲۳ مهر ماه، روز اعتراض سراسری، نقطه اوج دوهفته اعتراض دانش آموزان بود که از شهرهای کوچک شروع شده و سریعاً به شهر های اصلی فرانسه گسترش یافت. در پاریس ۵۰ هزار دانش آموز در خیابان ها دست به تظاهرات زدند و از شرق پاریس به سمت وزارت آموزش راه پیمایی کردند. حداقل ۳۰۰۰۰ دانش آموز در بوردو، ۲۰۰۰۰۰ دانش آموز در رویان، و ده ها هزار نفر در استراسبورگ و مارسی تظاهرات کردند. دولت متمایل به چپ فرانسه، به دلیل اصرار در قبول شرایط پیوستن به روند وحدت اقتصادی و مالی اروپا که از سوی دولت راست گرای قبلی مذاکره و موعد قبول واقع شده بود در وضعیت دشواری قرار دارد. فرانسه جهت برآوردن این شرایط، تصمیم به کاهش بودجه مصارف اجتماعی گرفته است.

در عکس العمل به حرکت اعتراضی دانش آموزان، وجهت جلوگیری از گسترش دامنه آن، وزیر آموزش و پرورش فرانسه گفت که، فشار برنامه های درسی کاهش خواهد یافت و شرایط انتقال معلمان از مدرسه دیگر، که به آنان بیشتر نیاز است، ماده ترا خواهد شد. او گفت که خواسته های تظاهر کنندگان مشروع بوده، و اختیار انتقال معلمان از وزارت آموزش، به ادارات آموزش منطقه ای نظریوض شده است. سخنگوی دولت اعلام کرد که، نخست وزیر فرانسه، لیونل ژوپین، از طرح وزارت آموزش به عنوان یک اصلاح عمده استقبال می کند و خواستار انتساب متعاب با نیازها است. صدق خلفی، سخنگوی تظاهر کنندگان در بوردو، خواستار اختصاص منابع بیشتری به آموزش و پرورش شد و از اصلاحات اعلام شده که «سالها وقت خواهند گرفت»، انقاد کرد.

در موج جدیدی از اعتراضات دانش آموزی، صد ها هزار تن دانش آموز فرانسوی بار دیگر در روز ۲۸ مهرماه، در اعتراض به بحران نظام آموزشی کشور، در خیابان های شهر های فرانسه به تظاهرات پرداختند. در پاریس، اعضای اتحادیه های معلمان مدارس نیز، در کار صفوی دانش آموزان خود به تظاهرات پرداخته، و از خواسته های آنان مبنی بر کلاس های درسی کوچک تر و نیز اصلاح پایه ای سیستم آموزشی حمایت کردند. وزیر آموزش و پرورش در ارتباط با تظاهرات اعلام کرد: «ما می باید خواسته های دانش آموزان را برآوریم، و من معتمد که ما موفق به انجام این امرخواهیم شد».

اعلامیه مشترک احزاب کارگری و کمونیستی جهان

با هم ب ضد قرارداد سرمایه گذاری چند جانبی (ام.ای.آی)

متعددشوند

کنار جهان، ورقات ها و اختلاف های بین برخی از کشورهای بزرگ سرمایه داری، هم اکنون موجب به وجود آمدن بحران در روند «ام.ای.آی» گردیده است. با وجود بن سنت های فعلی، و به تعویق افتادن اضطرار موقوفت نامه برای شش ماه دیگر، کشورهای قدرتمند امپریالیستی به سرکردگی ایالات متحده آمریکا، به ایراد فشار برای تصویب رئوس اصلی «ام.ای.آی» خواه از طریق سازمان تجارت جهانی و یا با طرح تبصره هایی در قوانین اصلی صندوق بین المللی پول ادامه می دهند.

از این رو، ما جنبش کارگری و نیروهای دموکراتیک در همه کشورهای جهان را فرا می خوانیم تا کوشش های یکپارچه خود را برای جلوگیری از تصویب «ام.ای.آی»، توسط دولت های خود، در هر شکلی، تشید کنند. ما معتقدیم جایی برای هیچ گونه مصالحه نی برسر این طرح ضد کارگری، وجود ندارد. ما، هرگونه کوششی را از سوی شرکت های فراملی در جهت سودجویی بیشتر و ایجاد دیکتاتوری جهانی سرمایه، محدود می شماریم. ما، سیاست های اقتصادی دیگری را پیشنهاد می کنیم که برآورده کردن احتیاجات مردم و بالندگی آنان، حفظ محیط زیست و حفظ و تقویت استقلال و حاکمیت کشورها را، هدف اولیه خود قرار می دهند. واینها همه، در مقابل سودجویی بی حد و حصر شرکت های فراملی قرارداد.

حزب دموکراسی و سوسیالیسم الجزایر، حزب کمونیست دانمارک، حزب کمونیست آرژانتین، حزب کمونیست استرالیا، حزب کمونیست بوهیما و موراویا (جمهوری چک)، حزب کمونیست برزیل، حزب کمونیست بریتانیا، حزب کمونیست بنگلادش، حزب کمونیست کانادا، حزب کمونیست شیلی، حزب کمونیست کلمبیا، حزب کمونیست کوبا، حزب کمونیست فنلاند، حزب کمونیست یونان، حزب کمونیست هند، حزب کمونیست هند (مارکسیست)، حزب کمونیست هند (م-ل)، حزب کمونیست عراق، حزب کمونیست ایرلند، حزب کمونیست اسرائیل، حزب کمونیست نیپال، حزب کمونیست نوروز، حزب کمونیست اسکاتلند، حزب کمونیست اسلوواک، حزب کمونیست خلقهای اسپانیا، حزب کمونیست ترکیه، حزب کمونیست اوکراین، حزب کمونیست اوروگوئه، حزب کمونیست ونزوئلا، حزب کمونیست ایالات متحده، حزب کمونیست کارگری فلاند، حزب کمونیست کارگری روسیه، حزب کمونیست مصر، حزب کمونیست آلمان، حزب کارگران مبارستان، حزب کمونیست اردن، حزب کارگر ترکیه، جنبش کمونیست های بلژیک، جبهه دموکراتیک ملی کره جنوبی، جبهه آزادیبخش ملی بحرین، حزب کمونیست نوین بریتانیا، حزب کمونیست نوین هند، حزب کمونیست فلسطین، حزب سوسیالیست گوادالوپ، حزب مردم باناما، حزب کمونیست فیلیپین، حزب سوسیالیست نیوزلند، حزب کمونیست پرتغال، حزب کمونیست رومانی، حزب سوسیالیست توکوادیو، حزب کمونیست سوئد، حزب کار سوئیس، حزب کمونیست سوریه، حزب توده ایران، حزب کمونیست جمهوری های شوروی، حزب کارگران بنگلادش، حزب کارگران بلژیک، حزب متحد مردمی کستاریکا، حزب کارگران دنیا، حزب کارگران ایسلند، حزب کارگری ایسلند که و شش نشریه چپ از کشورهای فرانسه، استرالیا، زاپن و جمهوری چک.

متن زیر، بیانیه مشترک احزاب کمونیستی، کارگری، آزادی خواه و متفرقی جهان در مخالفت یکپارچه با توطئه کشورهای سرمایه داری جهان است، که در اعتراض به اضطرار موقوفت نامه چند جانبی برای سرمایه گذاری (ام.ای.آی) تنظیم شده است. این بیانیه، که به ابتکار مشترک حزب کمونیست ایالات متحده آمریکا، حزب کمونیست کنادا و حزب کمونیست استرالیا مطرح شده بود، مورد حمایت شصت و هفت حزب و نشریه ترقی خواه و کمونیستی، از چهار گوشه جهان، و از جمله حزب توده ایران، قرار گرفته است.

موافقنامه چند جانبی برای سرمایه گذاری (ام.ای.آی.سی.دی) است متوجه به وجود بحث سازمان همکاری و توسعه اقتصادی اروپا (آ.ن.سی.دی) است متوجه به وجود آوردن چنان سیستم سرمایه گذاری ثی برای اقتصاد جهان است، که جز نتایجی هولناک بر ضد حقوق دموکراتیک و اجتماعی کارگران و خلق های تمام کشورهای جهان و استقلال ملی دولت ها نخواهد داشت.

جنین قرارداد بین المللی که تبعیت از آن به همه دولت ها تحمیل می شود، و بر تام قوانین محلی و منافع ملی همه کشورها ارجحیت دارد، قراردادی ظالمانه است که پشت درهای بسته مورد مذاکره قرار گرفته و تعمداً مدت دو سال از مردم جهان مخفی نگه داشته شده است.

موافقنامه چند جانبی برای سرمایه گذاری، بر طبق نظر مروجین آن، به اساسنامه جدید یک اقتصاد جهانی واحد بدل خواهد شد که تحت نظارت شرکت های فراملی قدرتمند، و موسسه های بانکی و مالی بین المللی خواهد بود. این اقدام جهشی کیفی خواهد بود در روند «جهانی» شدن اقتصاد که توسط امپریالیسم به جلو سوق داده می شود. روندی که از همین حالا هم موجب افزایش بی ثباتی اقتصادی و عدم تعاضی بین کشورها گردیده، و به افزایش بیکاری، فقر و دشوارهای دیگر برای زحمتکشان و از بین رفتن حقوق اجتماعی و خدمات، منجر شده است.

هدف اصلی موافقنامه چند جانبی برای سرمایه گذاری، تأمین قابلیت حرکت بدون محدودیت سرمایه به شرکت های جهانی است. بر اساس مفاد این موافقنامه شرکت های فراملی حقوق بی حد و حسابی برای نفوذ در بازارهای ملی به دست می اورند، و از تمام مقررات و یا از «تضمين عملکردها» که توسط دولت های ملی وضع شده است، معاف خواهند بود.

یک چنین سیستم سرمایه گذاری به طور بنیادی، حق دولت هارا به توسعه اهداف ملی اقتصادی خود، به حفظ و بهبود استاندارد کار، به نظارت چگونگی استفاده از منابع ملی، به منع خصوصی سازی صنایع و توسعه مالکیت جمیعی و اجتماعی و به حفظ محیط زیست نادیده می گیرد. این سیستم حق دموکراتیک، و اسفلال خلق ها و دولت هایشان را در تصمیم گیری جمعی پیرامون حاکمیت بر سرنوشت خود را، از بین می برد و تنزل روبه فروزی حقوق اجتماعی و اقتصادی کشورها را سرعت می بخشد.

وضع قرارداد های بین المللی، به منظور تنظیم تجارت متقابل اسفلال سودمند بین کشورها، ضرورت آنی دارد. اما موافقنامه چند جانبی برای سرمایه گذاری، و ابتکارات مشابه آن، که حقوق نا محدودی را در اختیار قدرتمند ترین شرکت های خصوصی می گذارد، اقتصاد جهانی را در جهت خطرناک و غیر دموکراتیک سوق می دهند.

رشید مخالفت همگانی با «موافقنامه چند جانبی برای سرمایه گذاری» در گوش و

آدرس ها: لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany

2- B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK

NAMEH MARDOM-NO:543

Central Organ of the Tudeh Party of Iran

<http://www.demon.co.uk/mardom/tudeh.htm>

27 October 1998

حساب بانکی ما:

IRAN e.V.

790020580

10050000

Berliner Sparkasse

نام

شماره حساب

کد بانک

بانک

شماره فاکس و

تلفن پیام گیر ما

- ۴۹ - ۳۲۴۱۶۲۷ - ۳۰ -